

1. oktober 2007

Raudan Hund:

Flaggkommandøren besøker fastlegen

Jeg traff Ståle Bråttsjø her om dagen og jeg syntes han var litt bleik om nebbet så jeg spurte flaggkommandøren om det var noe som stod på. Og det skal jeg si det var. Pensjonisten ble rød i toppen allerede før han kom i gang.

- Står på!! Hååå – du spør som du har vett. Systemet er pill råttent! De bryr seg rett og slett ikke om kundene, de bare skuffer papir!
- Hvem snakker du om nå, Ståle?
- Fastlegen.
- Da heter det ikke kunde, du er pasient hos legen.
- Riktig, og der ligger problemet. Hos tannlegen blir du behandlet som en kunde, Raudan. Fordi du betaler for deg og tannlegen gjerne vil se deg igjen. Hele opplegget på tannklinikken er imøtekommende og effektivt. En ren fornøyelse!
- Fornøyer hos tannlegen? Det kan du ikke mene, Ståle?
- Jo da, tannbehandlingen skremmer ikke en gammel sjømann. Men legesenteret ... Der betaler du bare symbolsk, den egentlige inntekten har de fra trygdesystemet. Der henter de direkte refusjonen av det jeg skulle betalt.
- Ja, er ikke det en flott ordning? Den er effektivt for alle parter, og mulig fordi vi har et førsteklasses trygdesystem som gir trygghet for alle ...
- Jeg snakker om refusjonsordningen, Raudan. Fordi jeg ikke betaler er jeg ikke en kunde men bare et refusjonsobjekt. Det er personnummerbehandling de driver, ikke pasientbehandling.
- Nå venter jeg spent på beviset, Ståle.
- Jeg kom til avtalt tid, tidlig på morgenen. Men allerede da var det grenseløs venting, uten forklaring. Så ble jeg sent til et røntgeninstitut. Der henger det oppslag på veggen i format for synshemmede: SITT NED! Det er jo rent stalinistisk!! Så får jeg en omfattende og sikkert kostbar undersøkelse, men den var bortkastet fordi ingen hadde fortalt meg at jeg ikke skulle spise på forhånd. Ny undersøkelse uken etter, - gjett om ikke staten betalte for den også?
- Men du fikk altså en skikkelig undersøkelse. Hva kom det ut av den?

- Ingenting. Men det glemte de å fortelle meg. Da jeg ringte til legen tre uker etter kunne han fortelle at alle undersøkelsene og prøvene var negative. Vi får håpe det er gode nyheter. Så spurte jeg om resepten mot kløen i øret. Jo, den kunne jeg hente på kontoret. Der kom jeg til en skranke med en glassrute, og bak den et tomt rom. Så ser jeg en papplate i vinduet: Lunsj 1130-1200. Ja vel, jeg venter i flokken av lidende fastpasienter med forsinkede timeavtaler til klokken 12, og ti minutter til, og endelig dukker det opp to vesener med kaffekopper bak ruten. De har det hyggeligere med hverandre enn med meg, så jeg må stå og vente videre. Men så trykkes det på en knapp, en glassrute glir til siden, og "Hva er personnummeret?". Joda, jeg husker det. Jeg begynner å kjenne refusjonsnæringens veier nå. Og de har en i et godt grep, for fastlegeordningen hindrer det som kunne vært litt konkurranse.

- Der tar du feil, Ståle. Du kan skifte fastlege når du vil. Det finns et fylkeskontor for slikt.

- God idé, Raudan. Da skal jeg se etter en lege med innvandrernavn. Jeg har hørt at de ennå har tid for pasientene.

- - -

Er det ikke det jeg sier, gamlingene har bruk for gode råd. 